Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

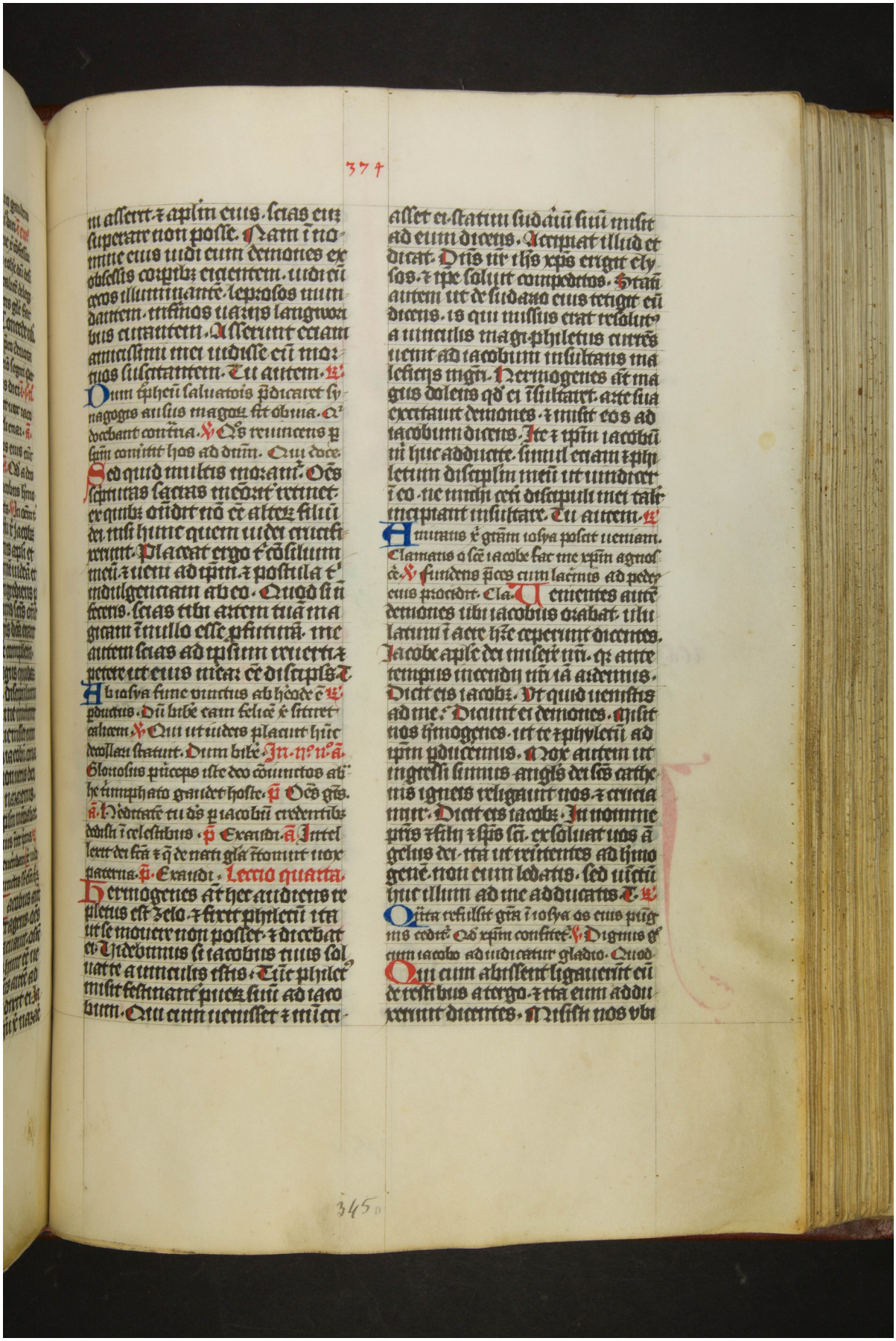

ni asserit et apl'm eius. scias eum
superari non posse. ℣ Nam in no
mine eius uidi eum dæmones ex
obsessis corpib; eiicientem. uidi eum
ceros illuminantem. leprosos mun
dantem. mutos uarijs linguarum
bus eloquentem. Asserunt etiam
amicissimi mei audisse eum mor
tuos suscitantem. Tu autem. ℣
Dum ipse eum saluatoris prædicaret sy
nagogis aut sis magus stetit obuia. Q
docebant contraria. ℣ Os tremens p
sum committit hos ad dnm. Qui doce
Sed quid multis moramur. Os
sapientis sagacis medicat tremen
ter quibus odit nos esse alteri filii
dei nisi hunc quem uidet crucifi
xum. Placeat ergo et consilium
meum et ueni ad ipm et postula et
indulgentiam ab eo. Quod si fe
ceris. scias tibi autem tua ma
gnam in nullo esse profituram. me
autem scias ad ipsum tristem et
petere ut eius merear esse discipulus. T
Habiosya sume unctus ab hodie e ℣
ductus. Dñi bibe cum felice et sitiet
aliquem. ℣ Qui ut uideres placuit huic
deo sanctum statuit. Dum bibe. In. ns. ua.
Gloriosus princeps ille deo connectos ab
he triumphato gaudet hoste. p Os gis.
a. Nodicate tu ds p iacobi credentibus
adsis in celestibus. p Exaudi. a. Intel
lexit dei gia et q de natu gla tonuit nor
paterna. p. Exaudi. Lectio quarta.
Hermogenes aut her audiens re
pletus est zelo et fecit phyletum ut
se mouere non posset et dicebat
ei. Videbimus si iacobus tuus sol
uat te a uinculis istis. Tunc phylet
misit festinante puerum suum ad iaco
bum. Qui cum uenisset et mi ei
asset ei statum sui domini sui misit
ad eum dicens. Accipiat illud et
dicat. Dis ut ihs xpis erigit ely
sos et ipse soluit compedibus. Hæc
autem ut de sudario eius tetigit eum
dicens. is qui missus erat retolut
a uinculis magi phyletus currens
uenit ad iacobum insultans ma
leficis magis. Hermogenes aut ma
gus dolens quod ei insultaret. ante sua
exercitauit dæmones et misit eos ad
iacobum dicens. Ite et ipsum iacobum
ut huic adducite. simul etiam et phy
letum discipulum meum ut uindicet
eo. nec minus eum discipuli mei tali
modo piant insultare. Tu autem. ℣
Humanus e gram iosya polat uenisam.
Clamans o sce iacobe hac nec xpm agnos
ce. ℣ Fundens pces cum lacrimis ad pedes
eius procidit. Cla Ueniens autem
dæmones ubi iacobus orabat. ubi
latum in aere hæc ceperunt dicentes.
Iacobe aple dei miserere nobis. qr ante
tempus uenendi nos ia arderimus.
Dicit eis iacobus. Vt quid uenistis
ad me. Dicunt ei dæmones. Misit
nos hermogenes ut te et phyletum ad
ipm pducerimus. Nos autem ut
ingressi sumus angli dei ses arche
nis ignis relegauit nos et cruciat
nos. Dicit eis iacobus. In nomine
patris et filij et spis sci. exsoluat nos a
gelus dei. ita ut reuertentes ad hmo
genem non eum ledamus. sed uincti
nunc illum ad me adducatis. T. ℣
Quita reti illit gia in iosya as eius pri
mis cedite. Qd xpm confitere. ℣ Dignus es
cum iacobo ad uidendum gladio. Quod
Qui cum abissent ligauerunt eum
de retibus a tergo et ita eum addu
xerunt dicentes. Misit nos ubi